

# ΝΕΑ ΜΕΘΟΔΟΣ

## ΠΡΑΚΤΙΚΗΣ ΚΑΙ ΘΕΩΡΗΤΙΚΗΣ ΔΙΔΑΣΚΑΛΙΑΣ

### ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤΙΚΗΣ ΒΥΖΑΝΤΙΝΗΣ ΜΟΥΣΙΚΗΣ

ΔΗΜΗΤΡΙΟΥ ΑΠ. ΜΑΥΡΟΠΟΥΛΟΥ

ΕΚ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥΠΟΛΕΩΣ

ΠΡΩΤΟΦΑΛΤΟΥ ΕΠΙ ΠΕΝΤΗΚΟΝΤΑΕΤΙΑΝ

ΑΡΙΣΤΟΥΧΟΥ ΕΘΝΙΚΟΥ ΟΔΕΙΟΥ

ΜΟΥΣΙΚΟΣΥΝΘΕΤΟΥ ΚΑΙ ΕΚΤΕΛΕΣΤΟΥ

Πρὸς χρῆσιν  
παντὸς Φιλομοῦσου  
Τεροψαλτῶν  
καὶ Ιερατικῶν Σχολῶν

Ἡ Μέθοδός μου αὕτη, τυγχάνει μοναδική εἰς εὔκολον ἐκμάθησιν.  
Είναι ἡ πλέον εὔκολος Μέθοδος, δλιγόλογος ἀπλουστευμένη εἰς  
λίαν κατανοητὴν γλῶσσαν, μὲ πλεῖστα παραδείγματα, ἐξηγήσεις  
καὶ Γιμνάσματα, μὲ πολλὰς Μουσικὰς Κλίμακας διὰ κάθε γένος  
ὅστε, καὶ οἱ πλέον ἀνεπίδεκτοι μαθήσεως νὰ ἀντιλαμβάνωνται  
πλήρως. Είναι διδλίον χρήσιμον διὸ δόσους ἐπιθυμοῦν τὴν ἐκμάθη-  
σιν τῆς Ἑκκλ. Βυζαντινῆς Μουσικῆς. Η ΜΕΘΟΔΟΣ ΤΙΜΑΤΑΙ  
~~ΔΡΧ 300. Εκτυπωθεῖσα~~

Ἐπίσης, προσφέρεται μὲ τὸ κατοχυρωθὲν πρωτότυπον σύστημά  
μου, τῆς ἀνευ διδασκάλου διδασκαλίας καὶ ἐκμαθήσεως τῆς ὧς  
ἀνω Μεθόδου μου. Πληροφορίαι εἰς τὴν διεύθυνσίν μου.



# ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΜΕΣΟΓΕΙΟΥ ΜΟΥΣΕΙΟΝ

ΔΗΜΗΤΡΙΟΥ ΔΙ. ΠΑΠΑΓΟΥΙΚΟΥ

ΕΚ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥΠΟΛΙΣ

ΠΡΟΓΡΑΜΜΑΤΟΥ ΕΠΙ ΙΕΡΟΥΝΤΟΣ Α. Ε. Ε.

ΑΡΙΣΤΟΥΧΟΥ ΕΩΝΙΚΟΥ ΕΛΛΗΝΙΚΟΥ

ΜΟΥΣΙΚΟΥΣΥΝΟΛΟΥ Κ. Ε. Ε. Ε. Ε. Ε. Ε.

ΑΩΡΕΑ  
ΒΙΒΛΙΟΓΡΑΦΙΕΣ ΤΟΥ ΠΑΝΤΟΥ  
ΠΑΝΤΟΣ ΦΙΛΟΦΙΛΟΥ  
Τεροψεις τελε  
και Τερατικες ιδιότητες

Η Μεθόδος μου αίσιη, τωνχάνει φυσικά ή ήσ επικαλούν θεραπεύονταν  
έννα ή πλέον : οικόλος Μεθόδος, ή ηγετικός ή πλέον ουδένη είς  
λίαν κατανοητήν γλώσσαν, μέτα πάντα περαστικήν, έξιρησεις  
και Γεινάσματα, μέτα πολλάς Μοτικές Κλίμακας ή διάλεικες γίνονται  
ώστι, και οι πλέον άνε πάντας περιπλάνησαν, νέα ή παλαιά περιστάνεται  
πλήρως. Είναι θεραλίον χρήσιμον ήταν οι οποίες ήταν οι παραπάνω περιστάνεται  
στην Τικλ. Βολαντινής ή οι οποίες ήταν οι οποίες ήταν οι παραπάνω περιστάνεται  
ΛΡΧ/29

Ε πίστης, προφέρεται μή τέ καπούρητην προσωπικήν ούτοιημά  
μου, τής έντο θεοκαλού διάστασες ήταν ή παραπάνω τής, ώς  
άνω Μεθόδος μου. Ηλαφροφορέαν είσι, αφεντικές ή διεθνεσίν μου.

ΑΡΧΙΚΑ ΣΕΝΤΡΙΑΛΗ ΜΕΣΟΓΕΙΟΥ ΜΟΥΣΕΙΟΝ  
Αριθμός Επισυγχρόνης: 40929  
Πλαφ. ημερογράφης: 6-10-81  
Ταξινομικός Αριθμός: 281-52119.

## ΠΡΟΛΟΓΟΣ

Ἐθεώρησα καθηκον μου, νὰ προβῶ εἰς τὴν ἔκδοσιν τῆς παρούσης μεθόδου τῆς παρ' ἡμῖν Ἐκκλησιαστικῆς Μουσικῆς ἔχων ὑπ' ὄψιν μου δτὶ κάθε ἀρχὴν ἐνδές ἔργου ἔχει καὶ τὰς σχετικὰς δυσκολίας, καθὼς καὶ τὰς ἐλλεί-  
νεις του ἔνεκα δὲ τούτου δὲν πρέπει νὰ ἀποκλείει τοὺς ἐπιχειροῦντας τοιαῦτα ὠφέλιμα ἔργα. Καθηκον ἀπαραιτητὸν ἡμῶν ἡ μεγάλη μας Μουσικούργονς καὶ Διόστακά-  
λοντας τὴς καθ' ἡμᾶς Ἐκκλησιαστικῆς Βεζαντινῆς Μουσικῆς.

Λόγοι δέ Ἐκκλησιαστικοὶ ὅσον καὶ Ἑλληνικοὶ ἐπιβάλλουν σήμερον νὰ ἔνταθην πολλέ περισσότερον τὸ ἐνδιαφέρον τῆς διαδόσεως τῆς Ἐκκλησια-  
στικῆς Βεζ. Μοι σικῆς πρὸς περιφρούρησιν τῆς ἵερας ταύτης κληρονομίας, ἀπό ἔνδοξον παρελθόν, καὶ νὰ προλάβωμεν τὸν κίνδυνον ὅστις ἐπικρέ-  
μαται εἰς τὸ νὰ ἐκτοπισθῇ ἀπὸ τὴν Ἐκκλησίαν, τὸ ἱερὸν τοῦτο κειμεί-  
λιον.

Τὴν Μέδοδόν μου ταύτην ἀκριβῆς ἐπλούτησα μὲ πολλάς ὡφελίμους  
μουσικάς ἑξηγήσας καὶ κατέστησαν ταύτην εὐκολονότον διὰ πάντα θέ-  
λοντα νὰ σπουδάσῃ τὴν Ἐκκλ. Βεζ. Μουσικήν. Ήνναι δὲ εὐχερεστέρα εἰς  
τὴν ἐκμάθησιν, καὶ πλοισία εἰς Ἑλλην, διότι περιλαμβάνη πλεῖστα παρα-  
δείγματα, γρμνύσματα.

Σπουδαῖοι δέ λόγοι ἐπιβάλλουν σήμερον τὸν ἀπαρκή καταρτισμὸν ἀ-  
ριστῶν μουσικῶν, καὶ καὶ λιθρών ἱεροψαλτῶν, καθὼς καὶ ἱερέων καὶ  
Διεκόνων λειτουργῶν τοιούτων, διὰ τὴν πλήρη Μουσικήν ἀρμονίαν, καὶ  
διὰ νὰ ἐκλείψῃ ὅπο τὴν Ἐκκλησίαν ἡ παρατηρούμενη χασματοδία καὶ ἀ-  
συμφωνία ἡ ὅποια δὲν συντελεῖ ποσδες εἰς τὸν ἱερὸν σκοπὸν τῆς Ἐκ-  
κλησίας.

Δὲν δύναται δημος οὐδεὶς νὰ κατηγορήσῃ τὴν ἡμετέραν Ἐκκλ. Βεζ.  
Μουσικήν ἡτις κίναι πλουσία, μελῳδική, καὶ κατανυκτική, δυναμένη νὰ  
ἀναπτύξῃ μεγίστες ἀρμονίας καλῶς ἐκτελουμένη, μὲ ἐμπείρους βοηθούς,  
καὶ καταλάηλοις ἰσοκράτας, μὲ τὰς διαφόρους ἴντεχνους ἐναλλαγάς κα-  
ταλήλων ἰσοκρυπτήσεων.

Ταῦτα πάντα δημος ἀπαιτοῦσιν θυσίας καὶ κόπους οἰκονομικάς, καὶ  
προσωπικάς. Εντίλονται δὲ οἱ ἐπικεφαλῆς τῆς Ἐκκλησίας ἰστάμενοι  
μετὺν ξῆλον καὶ φύλοτιμίας, δημος ἐπιληφθώσιν τοὺς σοβαροὺς τούτου ἐθνι-  
κοῦ ζητήματος περὶ βελτιώσεως τῆς Ἐκκλησιαστικῆς Βεζαντινῆς ὑμνῳ-  
δίας ἐν τῷ Ναῷ. διότι ἐκτός τοῦ γενικοῦ καλοῦ ποὺ θὰ ἐπιφέρει εἰς τοὺς  
Ἐκκλησιαζομένοις θὰ ἐκλείψωσιν καὶ αἱ κατακρίσεις ἐναντίον τῆς Ἐθνι-  
κῆς ἡμῶν Ἐκκλησιαστικῆς Μουσικῆς, καὶ μέχρι τέλοις μετ' εὐχαριστή-  
σεως νὰ ἀκριδωνται οἱ Ἐκκλησιαζόμενοι τῆς θείας λειτουργίας. Εὐχῆς δὲ  
ἔργον θὰ ἡτο ἐάν μετοῦν τὸν ἄλλων προσάντων διὰ τοὺς ἐποψηφίους θε-  
ρετές καὶ Διεκόνοις, τίχεν πρωτεύουσαν θέσιν καὶ τὸ φωνητικόν, μουσι-

κόν, καὶ ἀρμονικὸν προστόν, διὰ νὰ ἴπιτυγχάνεται πληρέστερον ἡ Ἐκκλησιαστικὴ Μοντικὴ Ἀρμονία ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ.

Πρὸς τούτοις ἡ θεώρησις κιθῆρον ἀπαραίτητον νὰ ἀφιερώσω τὸ βιβλίον μου τοῦτο μετὰ πάσης εὐλαβείας πρὸς τὴν Αὐτοῦ Σεβασμιότητα τὸν Μητροπολίτην Καλαβρύτων καὶ Αἰγαίουλειας κ.κ. Γεώργιον τιμῆς ἔνεκεν, καὶ νὰ ἐπικαλεσθῇ τὴν εὐλογίαν αὐτοῦ.

Ἐλπίζων ὅτι τὸ παρὸν βιβλίον μου (Μέθοδος τῆς Ἐκκλησιαστικῆς Βιβλαντινῆς Μοντικῆς) θέλει συντελέσσαι εἰς τὴν πληρεστέραν ἐξάπλωσιν τῆς Ἱερᾶς Ἐκκλ. Ὑμνῳδίας καὶ ξητῶν τὴν ἐπιεικὴν κρίσιν πάντων, καὶ τῶν ἀξιοτίμων συναδέλφων μου, πέποιθα ὅτι θέλει συστηθῆ παρ' ὅλων τῶν ἀνωτέρω πρὸς τοὺς μέλλοντας νὰ διδαχθῶσιν.

Μετὰ σεβασμοῦ καὶ ἐκτιμήσεως

“Ο Συγγραφεὺς

ΔΗΜ. ΜΑΥΡΟΠΟΥΛΟΣ

## ΟΔΗΓΙΑΙ ΔΙΔΑΣΚΑΛΙΑΣ

1ον) Οι μέλλοντες νά σπουδάσωσι τήν μέθοδον τής Ἐκκλησιαστικῆς Μουσικῆς εδκολώτερον και τακτικότερον, διφείλοιστιν νά ἀκολουθήσωσιν τήν ἑξῆς σειράν ώς είναι τιπωμένη ἀπ' ἀρχῆς εἰς τήν παρούσαν Μέθοδον.

2ον) Ὁ μαθητής διὰ νά μάθη νά προφέρη τοὺς φθόγγους τής Μουσικῆς κλίμακος καλῶς κατά τά διαστήματα τῶν τόνων ἀκριβέστατα. Ὅφος Ἐκκλησιαστικόν, και ἀπαγγελίαν τοιαύτην πρέπει νά διδαχθῇ νά ψάλλῃ ἀπό ψάλτην ἔχοντα βαθείας θεωρητικάς γνώσεις τής Ἐκκλ. Βυζ. Μουσικῆς, καθώς και ὄφος μελωδικὸν και Ἐκκλησιαστικόν νά προσέχῃ δὲ πολὺ εἰς τήν προφοράν τούτου, διότι δὲ Μουσικός δη μή ἔχων ἔμπειρίαν και ὄφος τής Ἐκκλ. Βυζαντινῆς Μουσικῆς, δταν ψάλλῃ δὲν φυλάττει μὲ ἀκριβειστιν τά διαστήματα καθώς δρισθησαν.

3ον) Μετά τήν παρούσαν Μέθοδον, νά παραδίδηται τοὺς τέσσαρας διατονικοὶ ἥχους τοῦ Ἀναστασιματάριον καθὼς και τὸ σύντομον Ειρμολογικόν αὐτοῦ τά Ἐωθινά Δοξαστικά τοῦ διατονικοῦ γένους, και τὰς Δοξολογίας.

4ον) Τοὺς δύο χρωματικοὺς ἥχους τὸν Δεύτερον και Πλάγιον Β' μὲ τὰς κλίμακας αὐτῶν και φθοράς, μὲ τὰ ὡς ἄνω διατυπωθέντα κατά σειράν.

5ον) Τοὺς δύο Ἐναρμονίους ἥχους Τρίτον και Βαρίν μη τὰς ὡς ἄνω διατυπωθέντα κατά σειράν.

6ον) Μετά τὸ Ἀναστασιματάριον, τὸ Ειρμολόγιον Καταβασιῶν και λοιπά τοῦ Ειρμολογίου.

7ον) Ἀπό τὸ Δοξαστάριον ἀπό δέκα δοξαστικά τοῦ κάθε γένους.

8ον) Τὰ σύντομα Χερούβικά τῆς σειρᾶς δλων τῶν ἥχων Θ. Φωκαέως, καθὼς ὅροιος και τὰ Ἀργότερα τοῦ αὐτοῦ. Ἀναλόγως δὲ τής προόδου τοῦ μαθητοῦ νά συνεχίζεται και ἐπὶ ἔργων και τῶν ἄλλων Μουσουργῶν.

9ον) Κεκραγάρια ἀργά κατ' ἥχον Ἰακώβου Ηρωτοφάλτου, Ἀνοιξαντάρια, Φωκαέως και Ραιδεστινοῦ Μακάριος ἀνὴρ Μανουήλ Πρωτοψάλτου, ἵδιόμελα τῶν Κυριακῶν τής Μεγ. Τεσσαρακοστῆς κτλ. κτλ. Και τοιουτορόπτως τελειόποιεῖται καταλλήλως ἐν συνεχείᾳ μὲ τὸν ἀτομικόν του ζῆλον.

## ΡΥΘΜΟΣ ΔΙΣΗΜΟΣ

Κινήσεις χειρός

δέσις ↓

↑2 σρσις

## ΤΡΙΣΗΜΟΣ

» » 1↓ 2  
Θέσις δεξιά π.3  
κίνησις

## ΤΕΤΡΑΣΙΜΟΣ

» » 2  
Αριστερά δέσις 3  
κίνησις δεξιά σρσις

## ΧΡΟΝΙΚΗ ΑΓΩΓΗ

Καλεῖται ή διάφορος ταχύτης ή βραδύτης του χρόνου. Η χρονική άγωγή σημειούται δι' ένδειξης Χ χρόνου και ένδειξης γοργού, ή Αργού Αναλόγως.

Χρόνος Αργός	X
Χρόνος λίαν Αργός	X
Χρόνος Γοργός	X
Χρόνος λίαν Γοργός	X

Οι τῶν Αρχαίων Μουσικῶν καὶ οἱ παρ' ἡμῶν  
καλούμενοι Ἡχοι

Έλληνιστι	Καδ' ήμας	Αραβοτουρκιστι
Δώριος	Ιρώτος	Σερινά
Λύδιος	Δεύτερος	Χουζάρ
Φρύγιος	Τρίτος	Τζαρκιάχ
Μιξολύδιος	τέταρτος	Νεβά

Ἐκ τούτου παράγονται καὶ οἱ Πλάγιοι

Υποδώριος	ΙΙλ. Ηρώτου	Χουστίνη
Υπολύδιος	ΙΙλ. Δευτέρου	Χιεζάζ
Υποφρύγιος	ΙΙλ. Γ' ή Βαρῆς	Ιεστεγκιάρ
Υπομιξολύδιος	ΙΙλ. Τετάρτου	Ράσι

Ἐκ τούτων παράγονται καὶ ἔτεροι Ἀνάμικτοι Ἡχοι

## ΜΟΥΣΙΚΗ ΜΕΘΟΔΟΣ

### Θεωρία τῆς Ἐκκλησιαστικῆς Βυζαντινῆς Μουσικῆς

1ον) Ἡ μουσικὴ εἶναι μέλος καὶ δσα ἀκολουθῶσιν αὐτό, ἥτοι οἱ Φθόδγοι, Τόνοι, Ἡχοι, Συστήματα, Γένοι, Χρόνος, Ρυθμός, Σύνθεσις, Παραλλαγὴ, Φθοραὶ, Μαρτυρίαι.

2ον) Φθόδγοι ὀνομάζονται οἱ χαρακτῆρες τῆς μελωδίας εἶναι δέκα καὶ διαιροῦνται εἰς ἀνιόντας καὶ κατιόντας. Καὶ οἱ μὲν ἀνιόντες εἶναι ξξ. Οἱ δὲ κατιόντες εἶναι τέσσαρες.

Γράφονται καὶ ὀνομάζονται ὡς ἔξης:

Ἀνιόντες 6		Κατιόντες 4			
Ἴσον	—	ο	Ἀπόστροφος	—	α
Ὦλιγον	—	α	Ὑπορροή	—	2
Πεταστή	—	α	Ἐλαφρὸν	—	β
Κεντήματα.	—	α	Χαμηλὴ	—	δ
Κέντημα	—	β			
Ὑψηλὴ	—	δ			

3ον) Διαιροῦνται οἱ χαρακτῆρες τῆς ποσότητος εἰς τρεῖς τάξεις, εἰς Σώματα, Πνεύματα, καὶ Οὐδέτεροι. Καὶ τὰ μὲν σώματα εἶναι (6) καὶ δύνανται νὰ γράφωνται μόνα εἰς τὴν σύνθεσιν.

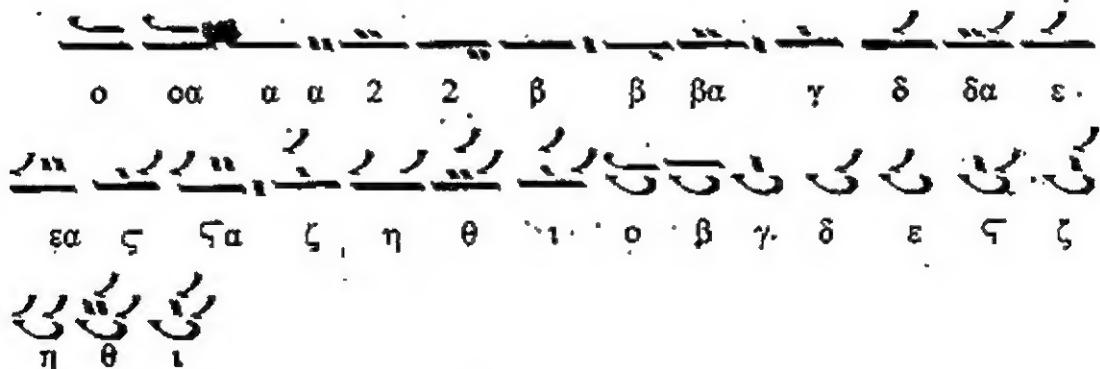
—, —, —, —, —, —, (6)

Τὰ πνεύματα δύο (2),

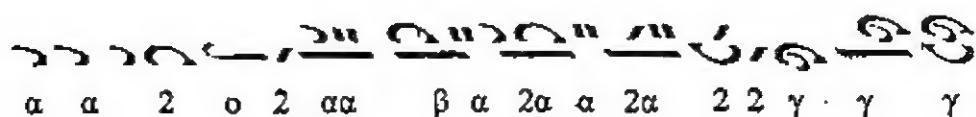
Δὲν γράφονται μόνα, πάντοτε μέτα τῶν σωμάτων ὑπὸ τάσσουσι δὲ τὰ Σώματα αὐτῶν.

Οἱ οὐδέτεροι δὲ δύο (2), ως οὐδέτεροι οὔτε εἰς τὴν τάξιν τῶν σωμάτων οὔτε τῶν πνευμάτων ἀνήκουσιν.

### Σύνθετις τῶν Χαρακτήρων ἀνιόντων



### Σύνθετις Κατιόντων Χαρακτήρων



## ପ୍ରକାଶକ ପରିବାରର ପାଦପତ୍ର

β α α α 2 0 2 α α α 0 ε 5 5 η 0 i

4 5 0 2 2 2 2 0 2

Τόνοι φωνῆς

Τόνος είναι φωνή έχουσις όρισμένον διάστημα κατανέμονται διεισδύτης Μείζονας, Ελάστονας και Ελαχίστονας εις τὴν διατονικήν Κλίμακα ή Νηστίς. Η διάστημα είναι μείζον τόνος ο Πα-Βού Ελάσσων τόνος, και ο Βούτης ή αδιάστημα Ελαχίστος τόνος, και ούτω καθεξῆς ως ή κατωτέρω κλίμαξ.

Μουσικὴ Κιλιατῶν

Λιατονικοῦ Γένους

Em tōi Ng

Euzeū Ta

66

66

Συμπλήρωσις σελ. 11

Χαρακτήρες της Μουσικής Μελωδίας Ἀγιόντες 6 καὶ Κατίοντες 4.

Εἰς τοὺς ἀγιόντας καὶ κατεῖντας χαροκτήρας ἢ ποσατική ἀξία ἐνὸς ἑκά-  
του γαρυπανθρώπου, ὅπαν σημαίνεται διὰ γράμματος τῆς Ἀλφαριθμήτου σημαίας  
Τὸ εἰρηνικόν. (Ο)ποιν ὅτε σημειεῖνται δι' ἀριθμούς σημαίνει Συνεχῶς εἴτε  
περὶ ἀγαθῶν περὶ, εἴτε περὶ κακῶν ἀγαθῶν παρένειται.

Παράδειγμα: Τι πρέπει τις από τον Ηα, άμεσως Γα-Ηα-Δι-Ηα-Κε κτλ. Παράδειγμα: Συνεχώς μία μία συνεχώς Ηα, Βου, Γα, Δι, Κε κτλ.

Τὸ "Ιερὸν οὔτε ἀγάθεστον, οὔτε κατάθεστον ἔχει, ἀποκλειστεῖ τὴν ἀπομνήν του προσογνωμένου του γραμματίζος. Τὰ ἄλλα διὰ ὀντογράφουστα εἰς τὸν πύγακον.

ՀԱՅԱՍՏԱՆԻ ՀԱՆՐԱՊԵՏՈՒԹՅԱՆ ՔԱՐԵՆԱԾՈՎ ՀԱՅ ՀԱՅՈՒԹՅՈՒՆ.

Τὸ ὄλιγον καὶ τὴ Πεταστή, ὑπεράστρωτον καὶ μένουν ἀστραγα, ἐγεργοῦν δὲ μένον εἰς ἀστραγανούς αὐτῶν χρωματίζεται. Πλήττεν τῶν Κεντημάτων, καὶ τοῦ Κεντημάτου ἔπειτα γένεται ἀστραγανός αὐτῶν, ὃς ἀπίστης καὶ τῆς Πεταστῆς, τότε ἐγεργοῦν τὸν ἔπος μηδὲν ἀπέταξε τὸ φωνής διαδίδοσιν ὑπεράστρωτος. Τὸ Κεντημάτος εἶτε ἀγνοεῖν, εἶτε πάτωθεν τοῦ ὄλιγου, ἐγεργοῦν καὶ τὸ ἔπος ἀγάπη μίαν φωνήν της γάδειαστιν συνεχεῖται. Τὸν μὲν Κεντημάτος εἰρητούριενα καταθεῖν τοῦ ὄλιγου προηγοῦντος, ἀγνοεῖν δὲ τοῦ ὄλιγου ἔποντα. Εἶδον εὑρεσθή, γεργόν τον ἀφορτεῖ τὰ Κεντημάτα εἶτε ἀγνοεῖν, εἶτε πάτωθεν εἰρητούριενα.

Ἐάν δὲ εὑρεῖνή ἐι τοι γράπον, τότε ἀφορᾶ τοὺς δύο χαρακτήρας μαζεύειν, ὃλιγον καὶ Κεντρικάτα. Ἡ δὲ τρίτη, οἵτινες εὑρεθῆται διεξιὰ τὸν θάνατον τοῦ ὅλιγου ποιεῖσθαι: τὸ ὅλιγον, καὶ ἐνεργεῖ μόνον τῇ οὐρανοληπτῇ οὐρανὸν καὶ θάνατον. Ὁταν δὲ εὑρεῖνη τὸν θάνατον ἀριστερά τοῦ ὅλιγου, τότε ἐνεργοῦνται δύο μαζεύοντες, οἱ φυγάδες θανάτους ὑπερβαίνεις, τὰ δίπολα συμβαίνει καὶ μὲτα τὴν Ηεταστή. Τὸ ὅλιγον καὶ τὴν Ηεταστήν ὑποτάσσουσιν τοὺς ἄνθρωπους κατεύνατας γαρακτήρας ὃς τὴν εἰκόναν τῆς Μεθύσσου.

Συνεχές Ἑλλασθὸν συγγειοῦται μία Ἀπόστολοφας πολὺ πληρίσιν τοῦ Ἑλλασθοῦ καὶ τότε ἐνεργοῦν ἀνὴρ μίαν ἀπογῆν κατάδειν συγεγόντως. Ή μέν 'Α πόστος ἡ φίση λαμψάνεται σὲ θέσιν γοργοῦ, στήν ὄρσιν. Τὸ δὲ Ἑλλασθὸν μίαν ἀπογῆν κατάδειν εἰς τὴν Ηέσιν. Εἶναι δὲ συνδεδεμένα μεταξὺ τῶν ὡς ἐν εἶδος γενουμένων ἀγωνίστων.

Παρατήρησις: Είς τινα σημεία, πρό της έκταλέσσεως τῶν γυμνασμάτων, οπάργει παραπομπή εἰς σίκείας σελίδας τῆς μεθόδου ἀπό τη σελίδα 13 - 17. Εκεῖ ο σπουδαστής πρέπει, πρό της ἀναροτάσσεως τοῦ γυμνάσιατος, γὰ μελετῆση, κακῶς τὰ ἀναγραφέμενα εἰς τὰς ἕτες ἀγω σελίδας. Σαν) Ηρό τῶν γυμνασμάτων, καὶ ὅπου οπάργει ἀγάγει, γίνεται ἐξήγησε τῶν διαφόρων αρχαίων

παραπλεγμάτων, ώς και της προσερμόσης τους έκταλέσας Κλημάτων, γυμναστικήν καθώς και την έπειτα γήρασην των οικτών. Τέλος Μαρτυρία, ήδη μελετήσας προσεκτικά στις τάξεις της θεάσης της γυμνάσιας, αντίος τησσα, κι οιάσσερα: Μαρτυρία: γάρ συνταξιούν μὲ την θεάλλησην της γυμνάσιας ποιεί σύντηρόσης εἰς την θεάσην, διότι έστιν δὲν σηματιούσιν, κατά τούς οὓς οπάργη εἰς τὴν προσγένεσιν ταῖς, καὶ μὲ τὴν τούτου εἰναι: ἀναγκαῖα ἐπανάληψίς, πρὸς τακτοποίησιν τούτου.

Ἐπίσης οπάργη: Οὐδέποτε γέρασμένη, τὸ Μαγνησιανίας Καρούλας καὶ Καστελλα, οἵτις ἐπεξηγεῖται καὶ διδάσκεται: ἀπὸ τὴν Ιδεον τὴν σύγγραψά, μὲ τὴν Νέαν Μέθοδον του, τὴς ἁνταρτικῆς διδάσκαλίας τῆς Μεθόδου. Τημένται δραγ, 200. Διὰ παραγγελίας ἀπειθίνεσθε εἰς τὴν διατίθεντα Μεθόδου διεύθυνσιν.

### Περὶ ἥχων

Οι ἥχοι είναι δικτώ καὶ διαιροῦνται εἰς Κυρίους καὶ εἰς πλαγίους.  
Κύριοι δὲ είναι (4) ὁ Πρώτος Δεύτερος Τρίτος Τέταρτος

Α'      Β'      Γ'      Δ'

Πλάγιοι δὲ είναι (4) Πλ. τοῦ Πρώτου—Πλ. τοῦ Δευτέρου ὁ Βαρύς καὶ  
δ Πλ. τοῦ Τετάρτου.

Οι δικτώ (3) ἥχοι Διαιροῦνται εἰς τρία (3) γένη.

Τὸ Αιατονικὸν γένος περιλαμβάνει τοὺς ἑξῆς (4) ἥχους Πρώτον  
Τέταρτον Πλ. τοῦ Πρώτου καὶ Πλ. τοῦ Τετάρτου.

Τὸ Χοωματικὸν γένος περιλαμβάνει τοὺς ἑξῆς (2) ἥχους τὸν  
Δεύτερον καὶ Πλάγιον Δεύτερον.

Τὸ ἐναρμόνιον γένος περιλαμβάνει τοὺς ἑξῆς (2) ἥχους τὸν Τρίτον καὶ τὸν Βαρύν.

### Συστήματα

Τὰ συστήματα είναι 4 (τέσσερα) καὶ ὀνομάζονται

- 1) Ὁκτάχορδον τὰ Διαπασῶν
- 2) Πεντάχορδον ὁ Τροχὸς
- 3) Τετράχορδον ἡ Τριφωνία
- 4) Τρίχορδον ἡ Διφωνία

Τὸ ὡκτάχορδον ἡ Διαπασῶν είναι τὸ περισσότερον εὔχρηστον καὶ ἀποτελεῖται ἀπὸ 8 φθόγγους καὶ 7 διαστήματα ἡ διατονικὴ κλίμαξ τοῦ Πα.

Τὸ πεντάχορδον ἡ τροχὸς είναι σειρά ἐκ 5 φθόγγων καὶ 4 διαστήματα Νη, Πα, Βου, Γα, Δι—ἡ Πα, Βου, Γα, Δι, Κε.

Τὸ τετράχορδον ἡ Τριφωνία είναι σειρά 4 φθόγγων καὶ 3 διαστήματα Νη, Πα, Βου, Γα, τὸ σύστημα αὐτὸν ἐπαναλαμβάνεται ὁ Γα ὡς Νη καὶ οὕτω καθεξῆς.

Τὸ Τρίχορδον ἡ Διφωνία είναι σειρά 3 φθόγγων καὶ 2 διαστημάτων Νη, Πα, Βου ἡ Βου, Γα, Δι.

### Περὶ χρόνου.

Χρόνος είναι ὁ τακτικὸς καὶ σύγχρονος κτύπος ἐκύστον φθόγγου δι’ ἄρσεως καὶ θέσεως τῆς χειρός, είναι δὲ καὶ ἡ ψυχὴ τῆς μουσικῆς ἐπειδὴ τίποτε δὲν συνίσταται ἀνευ χρόνου.

### Ρυθμός

Ρυθμός είναι σύνθεσις χρόνων ταχύτητος ἡ βραδύτητος κατά τινα τάξιν συγκειμένων.

### Περὶ συνθέσεως

Σύνθεσις τῶν χαρακτήρων είναι σύνθημαστος σύνταξις τῶν χαρακτήρων ποιότητος καὶ ποσότητος, διότι ἀπὸ τοὺς χαρακτῆρας τῆς μουσικῆς ἄλλοι γράφονται μόνοι καὶ ἄλλοι ὅχι.

*Περὶ φθορῶν*

Φθοραι είναι ή μέθοδος διά τῆς όποιας μεταβαίνουσιν ἀπὸ ένα ἥχον εἰς ἔτερον, ή ἀπὸ μίαν κλίμακα εἰς ἄλλην, τοῦ μεταβάλλειν τὸ Διατονικὸν γένος εἰς Χρωματικόν, ή Ἐναρμόνιον, ή τανάπαιν.

“Ολαί αἱ φθοραι δόμοῦ είναι δέκα δικτώ (18) καὶ διαιροῦνται εἰς τρία (3) Γένη.

Τὸ Διατονικόν, τὸ Χρωματικόν, καὶ τὸ Ἐναρμόνιον τοῦ Διατονικοῦ Γένους (8)

χ ο ξ ο σ ο ξ ω

Τοῦ χρωματικοῦ Γένους (5)

εις εις εις εις εις

Τοῦ Ἐναρμονίου Γένους (5)

ρ ε ω ο εις

*Μαρτυρίαι*

Αἱ μαρτυρίαι είναι ἐκεῖναι αἱ δοκοῖαι μαρτυροῦσιν τὸν ἥχον καὶ τὸ μέλος τοῦ ψαλλομένου τίθενται δὲ εἰς τὴν ὀρχήν, τὴν μέσην καὶ εἰς τὸ τέλος ἐκάστου τροπαρίου.

*Περὶ Ποιδιητος*

Τὴν ποιδητὰ παραστῶσι τὸ ὑποστατικὸν σημεῖα ἄτινα διαιροῦνται εἰς ἔγγρονα καὶ ἄχρονα. Οὐλα δόμοῦ είναι δώδεκα τά έξης :

Ἐγγρονα 6	Ἄχρονα 6
Κλάσμα	—
Ἄπλη	—
Γοργὸν	Γ
Ἄργὸν	Γ
Σιωπὴ	—
Σταυρὸς	+

*Τὸ Κλάσμα*

Τὸ κλάσμα τίθεται εἰς δίλους τοὺς χαρακτήρας πλὴν τῆς ὑπορροῆς καὶ τῶν Κεντημάτων δαπανᾶ δι: ἐκὶ πλέον τοῦ χαρακτῆρος ποὺ τίθεται καὶ ἐνα χρόνον ἐπὶ πλέον, ἥτο οὐχίον, ἵνα διά τὸν χαρακτήρα καὶ ἔνα διά τὸ κλάσμα.

*· Η Ἀπλῆ ·*

· Η Ἀπλῆ τίθεται εἰς δίλους τοὺς χαρακτῆρας, πλὴν τῆς Πεταστῆς,

ἥτις δέχεται 'Απλήν μετ' Ἀντικενώματος οὗτως τ, καθώς καὶ τὸ Ἐ-  
λαφρὸν τ. Ἡ ἀπόστροφος καὶ ἡ ὑπορροή δέχονται ἀπλήν, ἀλλὰ καὶ  
μετ' ἀντικενώματος οὗτως τ, τ. Τὰ Κεντήματα δὲν δέχονται ὑπλήν,  
οὔτε κλάμα, διότι δὲν δαπανῶσιν περισσότερον τοῦ ἑνὸς χρόνου.

Οταν τεθῇ διπλή τ δαπανῶνται δύο χρόνοι τ καὶ ἔνας διὰ τὴν ἀ-  
πόστροφον τρεῖς χρόνοι ἐν διλ.φ.

Τριπλή τ | Τετραπλή τ, τ καὶ οὔτω καθεξῆς :

### Τὸ γοργὸν

Τὸ Γοργὸν διαιρεῖ τὸν χρόνον εἰς δύο δ.λ.δ. γρησιμεῖς εἰς τὸ νά  
ἔξοδεύη ὁ φθόγγος εἰς τὸν ὅποιον τίθεται τὸ Γοργόν, τὸν χρόνον αὐτοῦ  
εἰς τὴν ἄρσιν ὥστε δταν χρειάζεται νά ἔξοδεύωσιν δύο φθόγγοι ἔνα (1)  
χρόνον, τότε τίθεται Γοργόν οὕτω τ. Καὶ δταν οἱ τρεῖς φθόγγοι εἰς  
ἔνα χρόνον τ, τ, καὶ δνομάζεται Δίγοργον. Οταν δὲ οἱ τέσσαρες  
φθόγγοι εἰς ἔνα χρόνον τίθεται τότε Τρίγοργον οὕτω τ, τ, τ καὶ οὔτω  
καθεξῆς. Τετράγοργα καὶ Πεντάγοργα σπανίως συμβαίνει νά μεταχειρι-  
σθῶμεν εἰς τὴν Ἐκκλησιαστικὴν Βυζαντινὴν Μουσικήν.

### Τὸ Γοργὸν μετὰ Ἀπλῆς

Τὸ Γοργόν τιθέμενον διαιρεῖ τὸν χρόνον καὶ ἔξοδεύουσιν οἱ (2) φθόγ-  
γοι ἀπό ημισυ ἥτοι ἔνα χρόνον. Οταν δημως τεθῇ καὶ ἀπλή οὔτω τ,  
τότε διαιρεῖ τὸν ἔνα χρόνον εἰς τρία. ἥτοι τὸ Ίσον ἔξοδεύει τὰ δύο τρί-  
τα τοῦ χρόνου, καὶ τὸ δλίγον τὸ ἔνα τρίτον. Οταν ἡ ἀπλή τεθῇ ἀπό τὸ  
δεξιὸν μέρος οὕτω τ διαιρεῖ καὶ πάλιν τὸν χρόνον εἰς τρία, ἀλλὰ  
ἐν τοιαύτῃ περιπτώσει τὸ Ίσον ἔξοδεύει ἔνα τρίτον τοῦ χρόνου καὶ τὰ  
δύο τρίτα τὸ Όλιγον. Οταν τεθῇ Διπλή οὕτω τ δὲ τὸ χρόνος διαι-  
ρεῖται εἰς τέσσαρα τὸ Ίσον ἔξοδεύει τὰ τρία τέταρτα τοῦ χρόνου καὶ τὸ  
Όλιγον τὸ ἔν τέταρτον. Εάν δὲ ἡ Διπλή τεθῇ ἀπό τὸ δεξιὸν μέρος τοῦ  
Γοργοῦ οὕτω τ, τὸ Ίσον τότε ἔξοδεύει τὸ ἔν τέταρτον τοῦ χρό-  
νου καὶ τὸ Όλιγον τὰ τρία τέταρτα τοῦ χρόνου.

### Διργὸν

Τὸ Ἀργὸν (γ) τίθεται ἐπὶ τοῦ δλίγου ἔχοντος κάτωθεν κεντήματα  
οὔτω τ ἐνεργεῖ δὲ πρῶτον ως γοργὸν καὶ δεύτερον ως Ἀργόν, τὸ Ό-  
λιγον ἔχει δύο χρόνους τὸν πρῶτον ως φθόγγος καὶ τὸ δεύτερον διὰ τὸ  
Ἀργόν, τὰ Κεντήματα λαμβάνονται εἰς τὴν ἄρσιν τοῦ χρόνου ως Γοργόν.

Τὸ Διαργὸν οὕτω τ, τὸ μὲν ίσον εἰς τὴν θέσιν, τὰ δὲ Κεντή-  
ματα καὶ τὸ Όλιγον εἰς τὴν Ἀρσιν, ἐπὶ πλέον δὲ ἔξοδεύωνται καὶ δύο  
χρόνοι διὰ τὸ Διαργὸν(γ) ἥτοι ἐν συνόλῳ τρεῖς χρόνοι. Τὸ Τριαργὸν  
κτλ.

## Σιωπὴ

Σιωπὴ μετά μιᾶς ἀπλῆς ( ) ξητεῖ νά ἔξιδενεται ὁ χρόνος αὐτῆς μὲ σιωπὴν ἄνευ μελωδίας. Έάν δὲ τελοῖν δύο ἀπλαί οὗτοι ( .. σιωπῶνται δύο χρόνοι τρεῖς ... τρεῖς χρόνοι καὶ οὕτω καθεξῆς.

## Σιενεδός ( + )

Ο Σταυρὸς διακύπτετ τὴν φωνὴν τοι μᾶλιστις ἀμμέσως. Και ἄρχεται ὁ ἀμμέσως χαρακτῆρας μὲ νέον πνεύμα.

## Βαρεῖα

Η Βαρεῖα προφέρει μετό βάρους τὸν ἐμπροσθεν της φθόγγον, ὅστε νά διακρίνεται ἡ ξωηρότητας του ἀπό τὸν προηγούμενον.

## Ομαλὸν ..

Τὸ Ομαλὸν δίδει τρόπον τινὰ κιματισμὸν ἐλαφρὸν τού λάρυγγος.

## Αγτικένωμα ..

Τὸ Αντικένωμα τιθέμενον ξωηρεύει τὸν ἄνωθεν αὐτοῦ φθόγγον οὗτως

χαρακτηριστικός

Οταν δὲ τεθῇ καὶ Απλῆ κάτωθεν τοῦ Αντικενώματος οὕτως

χαρακτηριστικός

ἡ φωνὴ τοῦ ἀμμέσως κατιόντως χαρακτῆρος προφέρεται ως κρεμάμενη καὶ ἀχωρίστιως μὲ τὸν ἔχοντα τὸ ἀντικένωμα μετ' ἀπλῆς.

## Ψηφιστὸν

Τὸ ψηφιστὸν προξενεῖ ξωηρότητα εἰς τὸν φθόγγον ποὺ τίθεται ἐμπροσθεν δύως κατιόντων χαρακτήρων τίθεται.

## Ἐτερον ἡ Σύνδεσμος ..

Ο Σύνδεσμος συνδέει χαρακτῆρας ἀνιόντας μὲ κατιόντας καθώς καὶ ισον μὲ ισον ἡ καὶ διίγον μὲ ισον. Οὕτω :

χαρακτηριστικός

Ἐνδόφωνος μου

Τὸ ἐνδόφωνογ προφέρει τὴν φωνὴν τοῦ χαρακτῆρος ἐπὶ τῆς ρινός, κλειόμενου τοῦ στόματος καὶ ἐὰν τύχει καὶ χρονικὸν σημεῖον, ἐξιδεύεται ὁ χρόνος αὐτοῦ διοίωσις ἐκ τῆς ρινός. Οὕτως :



Γυμνάσματα Παραλλαγῆς

Παραλλαγὴ ζενάτι. ἡ μελοποίησις τῶν χαρακτήρων τῆς ποσότητος, καὶ εἰς τὸ νά προσφέρεται ὁ φθόγγος. Ανήκων εἰς πάντα χαρακτήρα ἀκριβῶς, εἰς τὰ διαστήματα κατὰ τὴν ἀνάλογον σύνθεσιν αὐτῶν.

Μαρτυρίας

Τῆς Διατονικῆς Κλίμακος

υ	π	ε	ι	α	ξ	ζ	υ'
η	ᾳ	η	ῃ	ᾳ	ῃ	ῃ	
ω	?	ξ	ο	ᾳ	ο	ξ	ω Φθοραὶ

ΓΥΜΝΑΣΜΑΤΑ

Τὰ ἐκ τῆς βάσεως τοῦ φθόγγου Νη Γυμνάσματα είναι εὐχερέστερα πρός τὴν φωνὴν τῶν ἀρχαρίων μαθητευομένων.

1     

2     

3     

4

## ادبیات اسلامی

5      כְּנָמָר אֶלְעָמָן אֶלְעָמָן  
      אֶלְעָמָן אֶלְעָמָן אֶלְעָמָן  
      אֶלְעָמָן אֶלְעָמָן אֶלְעָמָן  
      אֶלְעָמָן אֶלְעָמָן אֶלְעָמָן

## Γύμνασια με κλάσμα

## Γύμνασμα μὲ (⌚) πεταστη

בְּמַתְּבֵחַ תְּבִנַּתְּבֵחַ תְּבִנַּתְּבֵחַ  
לְאַתְּבֵחַ תְּבִנַּתְּבֵחַ תְּבִנַּתְּבֵחַ  
פְּנֵי תְּבִנַּתְּבֵחַ תְּבִנַּתְּבֵחַ תְּבִנַּתְּבֵחַ  
בְּנֵי תְּבִנַּתְּבֵחַ תְּבִנַּתְּבֵחַ תְּבִנַּתְּבֵחַ  
בְּנֵי

## Γύμνασια μὲ Καυτήματα

Τυμγάσματα μὲ 'Απλήν . μὲ Κλάσμα καὶ μὲ Σιωπήν .

١٠ — اَفَلَا يَرْجِعُ — اَنْدَادُهُ —  
— اَنْدَادُهُ — اَنْدَادُهُ — اَنْدَادُهُ —  
— اَنْدَادُهُ — اَنْدَادُهُ — اَنْدَادُهُ —

Mā ḍiṣṭāṇ (८)

## Γύμνασια μὲ τῷ πλήν

## ۱۲۔ اسلام کے ۶ یہیں یاد کرو

Γύμνασμα μὲ δύο φθόγγων ψηφιατῆς αναβάσεως

卷之三

## Γύμναστα Κ 9

14 နှုန်းကြပ်—နှုန်းကြပ်—နှုန်းကြပ်  
နှုန်းကြပ်—နှုန်းကြပ်—နှုန်းကြပ်  
နှုန်းကြပ်—နှုန်းကြပ်—

## Γύμνασμα τριῶν φθόργγων

*Ἀναβάσσεως* — 3

## Καταβάσεως

5 សំពិនិត្យបំណើ —— និងសំពិនិត្យបំណើ  
សិទ្ធិបានបំណើ —— ឬបំណើ

## Γύμνασμα τεσσάρων φθόγγων

Δυαβάσεως τ τΚαταβάσεως τ

16 ουτούτοις τοις παραπάνω φθόγγοις

παραπάνω φθόγγοις

## Γύμνασμα πέντε φθόγγων

Δυαβάσ. τ τΚαταβ. τ

17 ουτούτοις τοις παραπάνω φθόγγοις

παραπάνω

## 6 φθόγγων

τ τ

18 ουτούτοις τοις παραπάνω φθόγγοις

## 7 φθόγγων

τ ττ

19 ουτούτοις τοις παραπάνω φθόγγοις

παραπάνω

8 φθόγγων τ τ τ

20

9 φθόγγων τ τ τ10 φθόγγων τ τ τ

21 بے کاری کے لئے ایک بے کاری  
بے کاری کے لئے ایک بے کاری  
بے کاری کے لئے ایک بے کاری

22 بے کاری کے لئے ایک بے کاری  
بے کاری کے لئے ایک بے کاری  
بے کاری کے لئے ایک بے کاری

23 بے کاری کے لئے ایک بے کاری  
بے کاری کے لئے ایک بے کاری  
بے کاری کے لئے ایک بے کاری

24 بے کاری کے لئے ایک بے کاری  
بے کاری کے لئے ایک بے کاری  
بے کاری کے لئے ایک بے کاری

25 بے کاری کے لئے ایک بے کاری  
بے کاری کے لئے ایک بے کاری  
بے کاری کے لئے ایک بے کاری

26 សំគាល់ សំគាល់ សំគាល់ សំគាល់ សំគាល់ សំគាល់  
សំគាល់ សំគាល់ សំគាល់ សំគាល់ សំគាល់ សំគាល់

## Γύμνασμα μὲ Διγοργον

27 οὐκέταις τετέλεσται τετέλεσται  
 τετέλεσται τετέλεσται τετέλεσται  
 τετέλεσται τετέλεσται τετέλεσται  
 τετέλεσται τετέλεσται τετέλεσται  
 τετέλεσται τετέλεσται τετέλεσται

28 οὐκέταις τετέλεσται τετέλεσται  
 τετέλεσται τετέλεσται τετέλεσται

## Γύμνασμα μὲ Τελγοργον

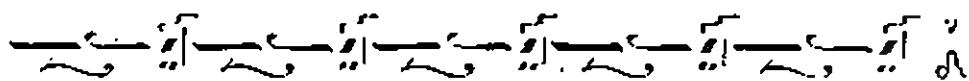
29 οὐκέταις τετέλεσται τετέλεσται  
 τετέλεσται τετέλεσται τετέλεσται

## Γύμνασμα μὲ Αργὸν καὶ Σύνδεσμον

30 οὐκέταις τετέλεσται τετέλεσται  
 τετέλεσται τετέλεσται τετέλεσται

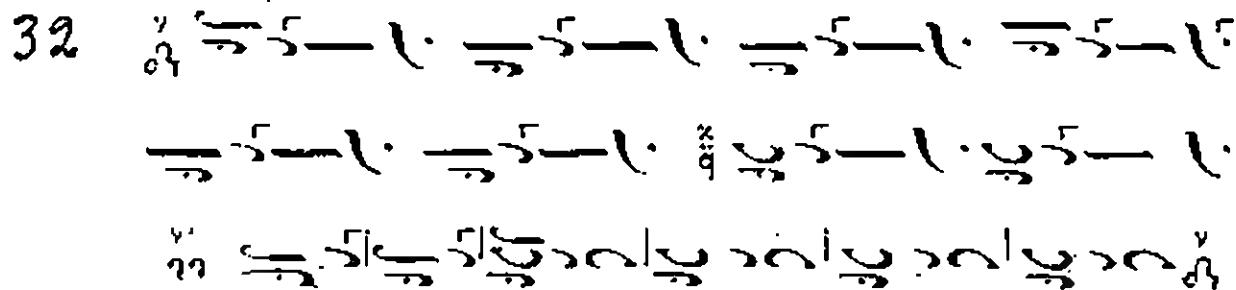
## Μὲ Διαργον καὶ Σύνδεσμον

31 οὐκέταις τετέλεσται τετέλεσται



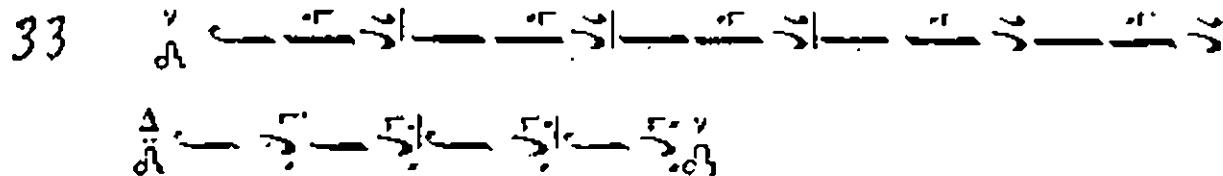
Με Ἀντικένωμα καὶ Ἀπλήν —, Πανσιν ٩

καὶ συνεχὲς ἐλαφρὸν ٢٢

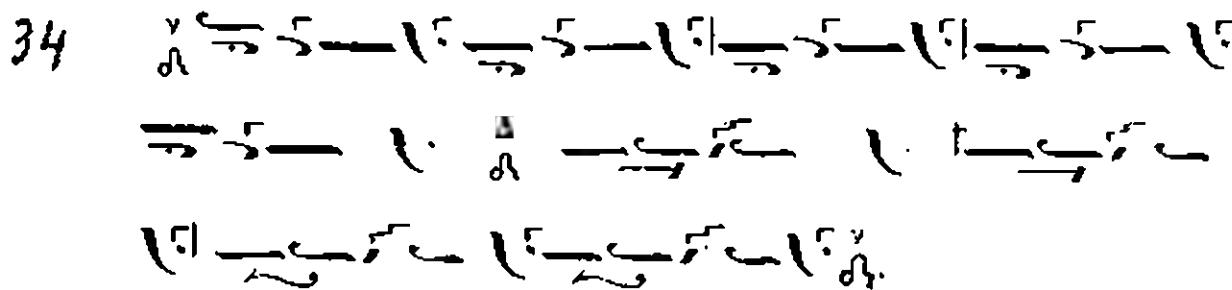


Διαλέσσεις τοῦ χρόνου ὡς ἐν σ. 15

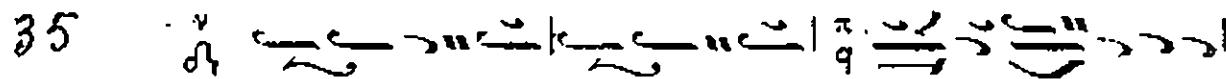
Γυμνάσματα ١٥



Γύμνασμα Παύσεως θμόσεως χρόνου ٩



Γύμνασμα Μικτὸν



לְלִבְנֵי תְּרֵבָה תְּרֵבָה תְּרֵבָה

תְּרֵבָה תְּרֵבָה תְּרֵבָה תְּרֵבָה

לְלִבְנֵי תְּרֵבָה תְּרֵבָה תְּרֵבָה 34

לְלִבְנֵי תְּרֵבָה

תְּרֵבָה תְּרֵבָה תְּרֵבָה תְּרֵבָה

תְּרֵבָה תְּרֵבָה תְּרֵבָה תְּרֵבָה

תְּרֵבָה תְּרֵבָה תְּרֵבָה תְּרֵבָה

תְּרֵבָה תְּרֵבָה תְּרֵבָה 35

לְלִבְנֵי תְּרֵבָה

(2 עליות)

לְלִבְנֵי תְּרֵבָה (Psalms 106:2) 36

לְלִבְנֵי תְּרֵבָה תְּרֵבָה תְּרֵבָה

39 ποτε πάλιν εἶπεν Ἰησοῦς πάτερ τοῦ οὐρανοῦ  
Δοξα σας τῷ δειπνῷ περὶ τοῦ φῶτοῦ σοι εἰναὶ ψύχοντος Θεού καὶ εἰς τὸν γῆν τοῦ πατέρος τοῦ οὐρανοῦ πάλιν εἶπεν Ἰησοῦς πάτερ τοῦ οὐρανοῦ

Μέτρον 3 χρόνων 3ος μος 3)4

Μέτρον 4χρονον 4σημος 4/4

## ΠΕΡΙ ΔΙΕΣΣΕΩΣ α. ΥΦΕΣΕΩΣ

Ἐάν χρειασθῇ τὸ διάστημα τοῦ τόνου εἴτε νὰ μειωθῇ, εἴτε νὰ αὐξηθῇ.

μεταχειριζόμεθα τὰ σημεῖα ταῦτα σ Δίεσιν ποιοῦμεν, ἵτοι αὗξησιν τοῦ τόνου ὅπου ἐμβαίνομεν ἀπὸ τὸν χαμηλὸν εἰς τὸν ὑψηλόν. Οὕτω

χαμηλὸν τὸν ὑψηλόν

Ἐάν δέ γίνη τουναντίον ἵτοι ἀπὸ τοῦ ὑψηλοῦ εἰς τὸ χαμηλὸν τότε γίνεται μείωσις, μειονεξία τοῦ τόνου οὕτως

μειονεξία τοῦ τόνου οὕτως

ΥΦΕΣΙΣ ἡ γίνεται ἐάν ἐμβαίνοντες ἀπὸ τὸ χαμηλὸν πρὸς τὸ ὑψηλόν καὶ ζητήσωμεν ἐλάττωσιν τοῦ τόνου οὕτω.

χαμηλὸν τὸν ὑψηλόν

ΔΙΕΣΙΣ σ σημαίνει αὔξησις τοῦ τόνου, δταν ἐμβαίνομεν ἀπὸ τοῦ χαμηλοῦ πρὸς τὸ ὑψηλόν.

ΥΦΕΣΙΣ σ σημαίνει ἐλάττωσις τοῦ τόνου δταν ἐμβαίνομεν ἀπὸ τοῦ χαμηλοῦ πρὸς τὸ ὑψηλόν.

Ἐάν δὲ καταβαίνοντες ἀπὸ τοῦ ὑψηλοῦ τόνου πρὸς τὸ χαμηλὸν συναντήσωμεν. Δίεσιν σ, τότε γίνεται ἐλάττωσις τοῦ τόνου αὐτοῦ. Τὸ ἐναντίον συμβαίνη μὲ τὴν ὑφεσιν ἡ γίνεται αὔξησις.

### Γενικὴ Δίεσις καὶ Γενικὴ ὑφεσις

Αἰτινες ἐνεργοῦσιν δμοίως ως ἀνωτέρω ἐπὶ ἐνὸς τόνου εἰς δν τίθεται, καὶ ἐνεργεῖ ἐ πι πλέον ἐνὸς τεταρτημορίου τοῦ μείζονος τόνου.

### ΠΕΡΙ ΗΧΟΥ

Τὰ κύρια γνωρίσματα τῶν ἥχων εἶναι τὸ Ἀπήχημα, ἡ Κλίμαξ, οἱ Δεσπόζοντες Φθόγγοι καὶ αἱ Καταλήξεις, τὸ Ἀπήχημα εἶναι μία μικρὰ σίσαγωγή, δταν δμως προηγεῖται τοῦ Ίροπαρίου στίχος, δὲν μεταχειριζόμεθα ἀπήχημα διάτι τὴν είσαγωγήν τὴν ἔχει δ στίχος.

Κλίμαξ εἶναι σύνεχης σειρὰ φθόγγων εἰς τὴν ὅποιαν πρόκειται νὰ φαλλῇ τὸ μέλλον εἰς μίαν ἀπὸ τὰ τρία γένη Διατονικόν, Χρωματικόν, ἡ Ἐναρμόνιον.

Δυνάμεθα δὲ νὰ χρησιμοποιοῦμεν Κλίμακας μὲ βάσιν περισσοτέρας τῆς μιᾶς, δὲλλὰ καὶ μία κλίμαξ δύναται νὰ ἔξεκηρετῇ ἥχους περισσοτέρους τοῦ ἐνὸς ἐκ τῆς Κλίμακος διακρίνομεν τὴν τονικήν ἡ μελωδικήν βάσιν, ἀπὸ τὸ δποῖον πρέπει νὰ ἀρχίσῃ ἡ μελωδία, καὶ δεύτερον ἀπὸ τὰ διαστήματα.

## ΔΕΣΠΟΖΟΝΤΕΣ ΦΘΟΓΓΟΙ

Είναι έκεινοι τῶν δποίων ἡ ποιότης ἐνεργεῖ ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον ἀκού-  
όμενοι φθόγγοι.

## Καταλήξεις

Ἄλλαι μὲν είναι Ἀ τελής, Ἀλλαι Ἐντελεῖς καὶ ἄλλαι Τελικαί  
Ἄτελής οὖτος Ήχος πο<sup>πο</sup> θύ<sup>θύ</sup> θύ<sup>θύ</sup>  
δο ξα α σοι

Ἐντελής θύ<sup>θύ</sup> θύ<sup>θύ</sup> θύ<sup>θύ</sup> θύ<sup>θύ</sup> θύ<sup>θύ</sup> θύ<sup>θύ</sup>  
και ε πι γη ης ει ει ρη η πη η νη

Τελικαί θύ<sup>θύ</sup> θύ<sup>θύ</sup> θύ<sup>θύ</sup> θύ<sup>θύ</sup> θύ<sup>θύ</sup> θύ<sup>θύ</sup>  
εν αν θρω ω ποις ε ευ δο ο κι α.

Και εις τὸ τέλος τοῦ ἐκάστοτε μαθήματος.

Τὰ Μέλη τῆς Μουσικῆς διαιροῦνται εἰς Σύντομα καὶ Ἀργά. Τὸ Σύν-  
τομα είναι δύο: τὸ Στιχηραρικὸν καὶ τὸ Είρμολογικόν.

Στιχηραρικὸν δὲ μέλος είναι τὰ ἐκτενέστερον ψαλλόμενα ἀπὸ τὸ Είρ-  
μολογικὸν ίδιόμελα ἐκκλησιαστικὰ τροπάρια.

Είρμολογικὸν δὲ μέλος είναι τὰ σύντομα Τροπάρια, οἱ Κανόνες κ.τ.λ.  
Διαφέρει δὲ τὸ Στιχηραρικὸν ἀπὸ τὸ Είρμολογικὸν εἰς τὴν βάσιν, καθώς  
καὶ εἰς τοὺς Δεσπόζοντας φθόγγους.

Τὸ Ἀργὸν δὲ μέλος ἡ Παπαδικὸν περιλαμβάνει τὰ ἀργὰ Μουσικά  
μέλη, Χειρουβικά, Κοινωνικά, Καλοφ. Είρμούς, Κρατήματα κτλ.

## ΠΕΡΙ Α' ΗΧΟΥ (Πρώτου)

Ο Πρώτος ήχος είναι γένους Διατονικοῦ καὶ μεταχειρίζεται τὴν κατὰ  
τὸ Διαπασὸν σύστημα Κλίμακα. ήτοι μὲ δύο δμοια τετράχορδα, 7 Δια-  
στήματα καὶ 8 χορδάς, ητοι τρεῖς Μείζονας τόνους, δύο Ἐλάσσονας καὶ  
δύο Ἐλαχίστους.

## ΔΕΣΠΟΖΟΝΤΕΣ ΦΘΟΓΓΟΙ ΑΥΤΟΥ

Οταν βαδίζει Στιχηρικῶς ἔχει τοὺς Πα, Γα.  
Καταλήξεις Εντελεῖς καὶ Τελικὰς εἰς τὸν Πα.

» Ἀτελεῖς εἰς τοὺς Πα, Γα.

Οταν βαδίζει Είρμολογικῶς ἔχει τοὺς Πα - Δι.

Ἀτελεῖς δὲ κάμνει εἰς τὸν Λι.

Ἐντελεῖς δὲ καὶ Τελικὰς εἰς τὸν Πα

Φθοραὶ αἱ τοῦ Διατονικοῦ Γένους

λ ο ξ ο η ο ξ ο  
Ν Π Β Γ Δ Κ Ζ Ν

ΠΕΡΙ ΤΟΥ Δ' ΗΧΟΥ (Τετάρτου)

Ο τέταρτος ήχος χρησιμοποιεῖ τὴν αὐτὴν κλίμακα μὲ τὸν Πρῶτον ήχον, ἀκολουθεῖ δὲ τὸ δικτύοντος σύστημα. Βάσις τοῦ Δ' ήχου, εἰς μὲν τὰ Είρμολογικὰ εἶναι δὲ Βου, εἰς δὲ τὰ Στιχηραρικὰ δ. Πᾶ, καὶ εἰς τὰ Ἀργὰ Παπαδικὰ δ. Δι· καὶ ἀπηχεῖται μὲ τὸ Ἀγια. Συχνὰ δμως εἰς τὰ μέλη τοῦ Δ' ήχου Στιχηραρικὰ καὶ Παπαδικὰ δ. Ζω φθόγγος λαμβάνεται μὲ ὑφεσιν καθὼς καὶ δ. Γα, μὲ Διεσιν.

Παράδειγμα



ΔΕΣΠΟΖΟΝΤΕΣ ΦΘΟΓΙ ΟΙ

Οταν βαδίζει Στιχηραρικῶς ἔχει τὸν Πα  
Καταλήγει Ἐντελός μὲν εἰς τὸν Δι  
Καταλήξεις ἐντελεῖς δὲ εἰς τὸν Πα  
» Τελικάς εἰς τὸν Πα ή Βου  
Οταν βαδίζει Είρμολογικῶς ἔχει τὸν Βου  
ἀτελεῖς εἰς τὸν Δι, Βου  
Ἐντελεῖς καὶ Τελικάς εἰς τὸν Βου  
Σημεῖα φθορᾶς τοῦ Δ' ήχου εἰς μὲν τὸ Παπαδικὸν μέλος τοῦτο η καὶ  
τίθεται ἐπὶ τοῦ Δι. Εἰς δὲ τὸ Στιχηραρικὸν τοῦτο ο καὶ τίθεται εἰς τὸν  
Πα, καὶ Είρμολογικῶς τοῦτο ξ καὶ τίθεται εἰς τὸν Βου.

ΠΕΡΙ ΤΟΥ ΠΛ. Α' (Πλαγίου πρώτου)

Ο Πλ. Α' ήχος εἶναι γένους Διατονικοῦ καὶ μεταχειρίζεται τὴν ίδιαν κλίμακα τοῦ πρώτου ήχου.  
Δεσπόζοντες φθόγγου αὐτοῖς Στιχηραρικῶς ἔχει δεσπόζοντας τὰς Πα, Δι, Κε,  
Καταλήξεις Ἀτελεῖς μὲ εἰς τους Κε, Δι  
Ἐντελεῖς εἰς τὸν Πα  
Τελικάς εἰς τὸν Πα

Είρμολογικῶς ἀπὸ τοῦ (Κε ως ἀπὸ τοῦ Πα) τότε  
Δεσπόζοντας ἔχει τοὺς Ζω, Δι,  
Καταλήξεις Ἀτελῶς μὲν εἰς τὸν Νη  
Ἐντελεῖς εἰς τὸν Κε  
Τελικάς εἰς τὸν Πα Κε

Όταν βαδίζει έναρμόνιον κλίμακα τότε  
Δεσπόζοντας φθόγγους έχει τούς: Ζω, Δι,  
Καταλήξεις Ατελεῖς μὲν εἰς τοὺς Κε, Δι  
» Εντελεῖς καὶ τελικάς Πα, Δι

Σημεῖον φθοράς τοῦ Πλ. Α' ήχου εἶναι τοῦτο ω καὶ τίθεται εἰς τὸν Πα, καὶ δπου ἐὰν τεθῇ παραλλάξεται τὸ ἔξις μέλος ἀπὸ τοῦ Πα.  
Ἵπκ. Όταν δὲ τεθῇ ἡ έναρμόνιος φθορὰ ω ἐπὶ τοῦ Ζω, τότε τὸ μέλος ὀδεύει έναρμόνιον κλίμακα.

#### ΠΕΡΙ ΤΟΥ ΠΛ. Δ' (Πλαγίου τετάρτου).

Ο Πλ. Δ' ήχος εἶναι γένους Διατονικοῦ δνομάσθη δέ πλ. τοῦ Τετάρτου διότι ἡ βάσις ὑρχεται ἀπὸ τὸν βασικὸν φθόγγον τοῦ Δι, τοῦ Τετάρτου Παπαδικοῦ μέλους, καὶ πλαγιάζει τέσσαρας τόνους ἐπὶ τὸν βαρύτερον μὲ βάσιν τὸν Νη. Μεταχειρίζεται τὴν Διατονικὴν κλίμακα. Πολλάκις βαδίζει καὶ κατὰ τὸ Τετράχορδον σύστημα δ ἐστὶ κατὰ τριφωνίαν ἀπὸ τοῦ Γα, ἀντὶ τοῦ Νη, τὸ μέλος δυμως ὀδεύει ἀπὸ τοῦ Γα, ως ἀπὸ τοῦ Νη. ως ἡ κάτωθι κλίμαξ.

Κλίμαξ	Νη	Ζω	Κε	Δι	Γα	Βου	Πα	Εκμ.
Κατὰ υρφωνίαν πλ. Δ' ήχου	12	6	9	12	6	9	12	66

#### ΕΣΠΟΖΟΝΤΕΣ ΦΘΟΓΓΟΙ ΤΟΥ ΠΛ. Δ'

Στιχηραρικῶς καὶ Είρμολογικῆς ὅταν έχει ἴσον τὸν Νη,  
Είναι οἱ Νη, Βου, Δι  
Καταλήξεις Ατελεῖς εἰς τὸν Δι, Βου,

Ἐντελεῖς καὶ Τελικάς εἰς τὸν Βου, Νη,  
Όταν έχει ἴσον τὸν Σα τοις Δεσπόζοντας έχει τοὺς Γα, Δι, Ζω  
Καταλήξεις ἀτελεῖς εἰς τὸν Δι, Ζω,

Ἐντελεῖς καὶ τελικάς Γα,

Σημεῖον φθορᾶς εἶναι τοῦτο ω καὶ τίθεται εἰς τὸν φθόγγον Νη, εἰς  
δὲ τὴν ἀντιφωνίαν αὐτοῦ τοῦτο ψ.

Όταν ἡ φθορὰ ω τεθῇ ἐπὶ τοῦ φθόγγου τῆς κλίμακος Γα, τότε καὶ  
τὰ σημεῖα τῶν μαρτυριῶν γίνονται διάφορα ως ἡ ἐνω κλίμαξ.

## ΓΕΝΟΣ ΧΡΩΜΑΤΙΚΟΝ

Περὶ τοῦ Δευτέρου ἡχου (Β')

Οὗτος μεταχειρίζεται κλίμακα χρωματικήν καὶ μὲ τὸ Τρίχορδον σύστημα κατὰ διφωνίαν.

Δεσπόζοντες φθόγγοι τοῦ Β' ἡχου

Στιχηραρικῶς μὲν τὸν Βου, Δι

Καταλήξεις Ἀτελεῖς καὶ Τελικάς εἰς τὸν Δι

Ἐντελεῖς δὲ μόνον εἰς τὸν Βου

Είρμολογικῶς, διαν ἀκολουθεῖ τὴν κλίμακα τοῦ Πλ. Β' Δεσπόζοντας  
ἔχει τοὺς. Πα, Δι,

Καταλήξεις Ἀτελεῖς μὲν εἰς τὸν Δι

Ἐντελεῖς καὶ τελικάς εἰς τὸν Πα

## ΣΗΜΕΙΑ ΦΘΟΡΑΣ

Εἶναι δύο τοῦτο —θα καὶ τοῦτο σ' Καὶ αὐτὸ μὲν —θα τίθεται  
εἰς τοὺς φθόγγους Νη.Βου. Δι, Ζω. Καὶ αὐτὸ σ' εἰς τοὺς φθόγγους Πα.Γα,  
Κε, Νη.

## ΣΗΜΕΙΑ ΜΑΡΤΥΡΙΩΝ

λ ο ε γ ζ ρ η

Ο Δεύτερος ἡχος πολλάκις καὶ μάλιστα εἰς τὰ Είρμολογικὰ μέλη μεταχειρίζεται τὴν κλίμακα τοῦ Πλ. Β' ἡχου. Τὸν διακρίνομεν μὲ τὰς φθορὰς τοῦ Πλ. Β' ἡχου.

Απηχείται ὁ Δεύτερος ἡχος οὕτως λ Βου, Γα, Δι, η Ζω καὶ ἔχει ίσον  
τὸν Δι, πολλάκις καὶ τὸν Βου.

Χρωματική Κλίμακας Β':	λ	η	γ	ζ	ρ	η	η	η
	6	12	9	12	6	12	9	6

## ΓΕΝΟΣ ΧΡΩΜΑΤΙΚΟΝ

Περὶ τοῦ Πλαγίου Δευτέρου ἡχου

Οὗτος μεταχειρίζεται χρωματικήν κλίμακα διαφέρει δὲ ἀπὸ τὸν Β' εἰς τὰ διαστήματα, διότι ὁ Πλάγιος Β' μεταχειρίζεται καὶ δύο τεταρτημόρια τοῦ μείζωνος τόνου.

Χρωματικὴ τεταρτημορίων κλίμαξ τοῦ Πλ. Β' ἡχου

Χρωματική Κλίμαξ Πλ. Β'. ἡχου	Φθόρα	Αρχή	Επί	Αρχή	Επί	Φθόρα	66
	3	18	6	12	3	18	6

Δεσπόζοντες φθόργγοι τοῦ Πλ. β' ἡχου

Σπίχηραρικῶς μὲν τοὺς Δι, Πα  
 Καταλήγει Ἀτελδς εἰς τὸν Δι,  
 Ἐντελδς εἰς τὸν Πα  
 Τελικῶς εἰς τὸν Πα Δι  
 Είρμολογικῶς ἐπειδὴ ὁδεύει τὴν Κλίμακα τοῦ Β' ἡχου Δεσπόζοντας  
 ἔχει Δι Βου  
 Καταλήξεις Ἀτελεῖς εἰς τὸν Δι  
 Καταλήξεις Ἐντελεῖς εἰς τὸν Βου  
 Καταλήξεις τελικαὶ εἰς τὸν Βου

Σημεῖα φθορᾶς εἶναι δύο τοῦτο 'Θ' καὶ τίθεται εἰς τὸν Πα, καὶ εἰς τὸν Κε, εἰς τὴν ἀρχὴν ἐκάστου τετροχόρδου. Καὶ τοῦτο σ τὸ δποῖον τίθεται εἰς τὸν Δι, καὶ εἰς τὸν ὑψηλὸν Πα, εἰς τὸ τέλος ἐκάστου τετραχόρδου.

Ἀπηχεῖται μὲ τὰ χρωματικὰ Πα, Εου, Γα, Δι, Γα, Βου, Πα.

## ΓΕΝΟΣ ΕΝΑΡΜΟΝΙΟΝ

Περὶ τοῦ τρίτου ἡχου

Ο τρίτος ἡχος μεταχειρίζεται ἐνίστε τὴν Διατονικὴν κλίμακα. "Οταν δὲ τεθῇ εἰς τὸν Σα φθόγγον αὐτῇ ἡ ἐναρμόνιος φθορά (ρ) τότε μεταχει-

ρίζεται κλίμακα ἐναρμόνιον μὲν ὑφεσιν τοῦ Ζω καὶ Γα ἔχει ἴσον τὸν Γα, φθόγγον εἰς δὲ τὸ Παπαδικὸν μέλος τὸν Νη, ἐπὶ τοῦ Γα τόνου.

Δεσπόζοντος φθόγους ἔχει τοὺς Γα, Πα, Κε,

Καταλήξεις Ἀτελεῖς εἰς τὸν Κε,

Ἐντελεῖς εἰς τὸν Πα

Τελικὰς εἰς τὰς Γα

### Σημεῖα Φθορᾶς

Εἰς μὲν τὸ Διατονικὸν γένος τοῦτο φ

Εἰς δὲ τὸ Ἐναρμόνιον γένος τοῦτο φ

Σημεῖα Μαρτυριῶν Διατονικῶν προχωρῶν εἰναι τὰ δυοια υοῦ Α' ἦχου.

Ἐναρμονίως προχωρῶν ἔχει τῆς ἐναρμονίου κλίμακος ὡς αὐτη.

Ἐναρμόνιος	τόνος	πέντε	τέταρτος	τρίτος	δευτέρος	τόνος	πέντε	τέταρτος	τρίτος	δευτέρος	τόνος
	φ	φ	φ	φ	φ	φ	φ	φ	φ	φ	φ

Περὶ τοῦ Πλαγίου τρίτον ἦχου

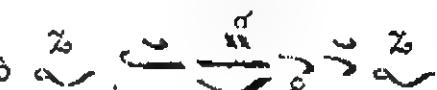
ἢ Βαρέως ἦχου

Οὗτος δὲ ἦχος ὀνομάσθη βαρύς, ἐπειδὴ ὁδεύων κατὰ τὸ διαπασών σύστημα ἔχει τὴν βάσιν τοῦ εἰς τὸν κάτω Ζω, φθόγγον δὲ οὐ καὶ βαρύς ὀνομάσθη καὶ εἶναι τὸ βαρύτερον ἀπὸ δῆλα τὰ ἵσα τῶν λοιπῶν ἦχων.

Ο στίχηραρικὸς ἀργὸς ἢ Παπαδικὸς βαρὺς ἦχος ἔχει ἴσον τὸν φθόγγον Ζω, καὶ μεταχειρίζεται τὰ διαστήματα τοῦ Διαπασών.

Οταν δὲ βαδίζει Στίχηραρικῶς, ἢ Είρμολογικῶς Ἐναρμονίως τὸ ἴσον τοῦ Βαρέως ἦχου, εἶναι δὲ φθόγγος Γα. Ἀπηχεῖται Στίχηραρικῶς καὶ Είρμολογικῶς μὲ τὸ Γα, Δι, Κε, Ζω, Κε, Δι, Γα,

Γ  Ζ μὲ τὰ ἐναρμόνια  
διαστήματα.

Εἰς δὲ τὸ Παπαδικὸν μέλος μὲ τὸ  Γ  Ζ

Δεσπόζοντες φθόγγοι

Τοῦ Ἐναρμονίου Βαρέως ἥχου είναι Ζω, Δι, Γα Πα καὶ ἀγαπᾶ νά δεικνύει τὸν Βον, διεσιν τὸν δὲ Ζω ὑφεσιν

Καταλήξεις Ἀτελεῖς εἰς τὸν Δι Πα  
Ἐντελεῖς καὶ Τελικάς Γα

Ταῦτα διά τὸ Στιχηραρικὸν καὶ Είρμολογικὸν ἐναρμόνιον γένος. Ἐνίστε μεταχειρίζεται εἰς τὸ Στιχηραρικὸν ὑργὸν τὴν διατονικὴν κλίμακα καὶ τότε Καταλήγει Ἀτελῶς μὲν εἰς τὸν Δι

Ἐντελῶς εἰς τὸν Πα Χ Ζω  
Τελικῶς Ζω

Ο Ἐναρμόνιος Βαρὺς ἥχος μ' ὅλον δια τὴν αὐτὴν βάσιν τοῦ Ἐναρμονίου Τρίτου ἥχου, διαφέρει κατὰ τοὺς Δεσπόζοντας φθόγγους καὶ τὰς καταλήξεις Διότι ὁ μὲν Βαρὺς ἐναρμόνιος ἔχει Δεσπόζοντας τοὺς Δι, Γα, Πα ὁ δὲ Τρίτος τοὺς Κε, Πα Γα.

Καὶ ὁ μὲν Βαρὺς καταλήγει Ἀτελῶς εἰς τὸν	Δι, Γα, Πα
καὶ τελικῶς εἰς τὸν	Γα
Ο Τρίτος καταλήγει Ἐντελῶς εἰς τὸν	Κε
Ἀτελῶς εἰς τὸν	Πα
Τελικῶς	Γα

Σημεῖα Φθορᾶς

Εἰς τὸν Βαρὺν Διατονικὸν τοῦτο ξ καὶ τίθεται εἰς τὸν ὑψηλὸν Ζω Εἰς δὲ τὸν Ἐναρμόνιον Βαρὺν τοῦτο ψ καὶ τίθεται εἰς τὸν ὑψηλὸν Ζω διά τὴν ὑφεσιν τοῦ Ζω τὴν ὁποίαν ζητᾷ ἡ φθορὰ αὐτῇ ψ ἐναρμόνιος τιθεμένη ἐπὶ τοῦ φθόγγου Ζω ἐνεργεῖ εἰς δλονς τοὺς φθόγγους Ζω τοῦ Ἀσματος ἐκτὸς ἐάν λυθῇ δι' ἄλλης φθορᾶς τοῦ ἀρχικῶς ψαλλομένου Ἀσματος Τὸ ἴδιον ουμβαίνει καὶ δι' δλας τὰς φθορᾶς εἰς οἰονδήποτε ἥχον ἥθελον τεθῇ Ὁλαι δόμοῦ είναι 18 ώς ἐν σελίδι 14.

Αι τεσσάρες ιδιαίτερες Κλίμακες των φύσεων τεταρτημορίου

Zyxos	Σπάθη	Κατόν	Εραπίον
6	12	6	3
9	12	9	9
3	3	12	12
12	3	3	12
3	3	3	3
18	21	10	18
3	6	14	9
15	9	12	66
66	66	66	66

(Μουσταρδ) (Χιονόπ) (Νισακπόν) (Αρέπεν)

(Μουσικάδε) Φθορά Ζυγδς Γύμνασμα

χτυπήσεις στον θρύλο της θεραπείας  
της θεραπείας της θεραπείας

(Χισάρη) ον Γύμνασμα της φθορᾶς Σπάνη ον

χτυπήσεις στον θρύλο της θεραπείας  
της θεραπείας της θεραπείας  
της θεραπείας

(Νισαμπούρη) ο Γύμνασμα της φθορᾶς Κλειδων ο

χτυπήσεις στον θρύλο της θεραπείας  
της θεραπείας της θεραπείας  
της θεραπείας της θεραπείας  
της θεραπείας της θεραπείας

### ΕΣΠΕΡΙΑ

Σύντομον Ειρηνολογικόν 'Έχος 4'

χτυπήσεις στον θρύλο της θεραπείας  
Κυρί ε ε κεκραξα προσει σακου σονμου Ει σκ  
της σακου σονμου Κυρί ε ε κεκραξα προσει σακου  
σον μου προσχεστρ φω νη ηη της δε η σε ω

οὐδὲ μοι εὐτῷ κεκρά γε γνωμέ προς Σε ε ει σα  
 χουσούμου Κυ υ ρι ε ε

Σύντομον Στιχηραρικόν

Ἐπος Α'

Κυ ρι ε ε κεκρά γε προ ο σε ε ει σα

χου υυ σο ο ον μου ει σα α α χου σο υυ

μου Κυ υ ρι ε ε Κυ ρι ε ε κε

κρακρά γε προ ο σε ε ει σα χου σο υυ μου

προ ο σκετη φω νη η η η. η γε δε η η σε

ε ω ω μου εν τῷ κε κρά γε ε ναται με

επρο ο σε ε ει σα σα χου σο ο υυ μου Κυ υ υ

## Σύγχομον Εἰρημολογικὸν Ἐπεισόδιον

Ἐκ τοῦ <sup>β</sup> καὶ Κυρί ε ε κεκράξα πρό Σε ει σακου σονιμουν

ει σα κουσουμου Κυρί ε ε

Κυρί ε ε κεκράξα πρό Σε ει σα κου σο ον μου

πρό σχεστη φωνή η της δε γη σε ω ωδημου εν τω

κεκρά γε ναι με προς Σε ει σα κουσον μου Κυρί ε

## Στιχηραρικὸν

## Ἐπεισόδιον

Ἐκ τοῦ <sup>π</sup> καὶ Κυρί ε ε κεκρά αξα πρό ος σε

ε ει σα κου ου σο ον μου ει σα α κου σον

μου Κυ υ υ ρι ε ε Κυρί ε ε κεκράς

ξα πρό σε ε ει σα α κου ου σο ον ον μου

πρό σχεστη φωνή η τη γης δε γη σε ε

ω ω ωδημου εν τω κεκρά γε ναι με ε πρό ος

σε ε ει σα α κου σο ον μου Ku u ρι i ε

## Ελευθερίαν

Ἐκ τοῦ

Ἄχος πλάγιος τοῦ Α'

3 Κυ ρι ε ε κε κρα ξα προς σε ει σα κου σο ον μου

ει σα κου σον μου Ku ρι ε Ku ρι ε ε κε κραξα

προ σε ει σα κου σο ον μου προσχές τη φω νη της

δε η σε ως μου εν τω κε κρα γε ναι με προσε

ει σα κου σον μου Ku u ρι i ε

## Σειρηναρικόν

λ π

Ἄχος πλ: τοῦ Α'

Κυ ρι i ε ε κε ε ε κρα αξα ξα προς σε ε

ει σα κου σο ον μου ει σα κου σο ου μου ου

Ku u ρi i ε Ku ρi ε ε κε κρα ξα

α προ ο ος σε ει σα ξα κα κου σο ον μου

προ ος σχες τη φω νη γη τη γη ης δε η γη σε ωφω ω  
 ας μου εν τω κε κρα γε ναι με ε προ ο ος σε ε  
 ει σακουσο ον μου Κυ ρι ε ε

Σύντομον Σιρμολογικόν Ἐχος Πλάγιος 4'

Ἐχος ἀλλή Νη

Κυ ρι ε ε κε κρα ξα προ σε ει σα κου σο ου μου  
 ει σα κου σο ον μου Κυ ρι ε Κυ ρι ε ε κε  
 κρα ξα προ σε ει σα κου σο ου μου προ σχες τη φω νη τη γης  
 δε η σε ω ωδημου εν τω κε κρα γε ναι με προς Σε  
 ει σα κου σον μου Κυ υ ρι ε

Ἐκ τοῦ Νη

Στιχηραρικόν

Ἐχος πλάγιος 4'

Κυ υ υ υ υ ρι ε ε ε ε κε κρα ξα  
 α προ ο ος Σε ε ει σα κου ου σο ο ου μου ου

ει σα ακουσμον μου Κυ υ υ ρι ει ε ε Κυ ρι  
 ι ε ε ε κεκρα αξα α προ ο Σε. ε ει σα α  
 α ακου ου σο ου μου προ ο σχες τη φι  
 ω γι γι τη γι δε γι γι σε ε ε ω ω  
 ας μου εν τω κε κρα γε ε γαι αι με ε προ ο Σε  
 ε ει σα ακου σο ου μου Κυ υ υ ρι ε ε

γι  
ε

• Απολυτίκιον 'Ηχος πλάγιος τοῦ Δ' ἐκ τοῦ Γα

ει ψους κατ γλθεις ο ο ευ σπλα χνος τα φην κατε  
 δε ξω τριει γι με ρογι να γι γι μας ε λευθερωσης  
 των πα θων γι ζω γι και τι α να στα σις γι μων  
 Κυ ρι ε ε δο ξα α σοι

## Σύντομον Εἰρημολογικόν

Ἐκ τοῦ Πα

Ἡρός Β'

5 Κύριε ε ε κεκραξαπροσε ει σα κου σον μου ει σα κου  
 σοον μου Κύριε ε ε κεκραξαπροσε ει σα χου  
 σονμου προσχει τη φω νη η της δε η σεωδουν εν  
 τω κεκραγειμεπροσε ει σα κουσον μου Κύριε

## Σειραρχία

Ἡρός Β' Δι

6 Κύριε ε ε κεκραξα προσε σε ε  
 ει σα ακουσου ο ον μου ει σα κου ον ον  
 σον μου Κύριε ε ε κεκραξα προσε ει σα  
 ε κε ε κραξα προσε ε ει σα  
 ακου ον σο ον μου προσε ογκης τη η φω

## Σύντομον Ειρηνολογικόν

Ἐκ τοῦ Δι. Ἡρός ἡ τοῦ Β' ἡ  
Κυρίε ε ε κεκραξαπροσεει σα ακόυσονμου ει σα κου  
σον μου Κυρίε Κυρίε ε ε κεκραξαπροσε ει σα  
ακουσονμου προσχεστηφω νη τηςδε η σε ως μου  
εν τω κε κρα γε ναι με προς Σε ει σα κου σον  
μου Κυρίε ε ε

Στεγηραρικόν

*Έχος λίπει τον Πατέρα*

—  
 σα κανεις σε σα μου Κυ υ ρι ε ε ε κα φι ε ε  
 —  
 κα κραξα προ σε ε ε ει ει σα α α κουνου σο ον  
 —  
 μο προσχετη φωνη γη γη γη τη γη δε γη  
 —  
 γη σε ω ω ως μου εν τω κε κρα γε ε ναιαι αι με  
 —  
 προ ο σε ε ει σα κου σο ουκου Κυ υ υ υ υ  
 —  
 ρι ε ε ε

Σύντομον Ελεμολογικόν

Ἐκας Γ Γα  
γη

8 γη —  
 Κυ φι ε ε κε κρα ξα προς Σε ει σα κου σο  
 —  
 ουκου ει σα κουσονμου ου Κυ φι ε ε κε κρα  
 —  
 ξα προς ει σα κου σο ουκου προ σχετη φω γη της  
 —  
 δε γη σε ω ως μου εν τω κε κρα γε ναι με προ  
 —  
 σε ε ει σα κου σου μου Κυ υ φι ε ε

Στιχηραρικόν  
Τίχος Τρίτος Γ γι

Κυρι ε ε κε ε ε κρα ξα α προ  
ο ε ε ει σα α κου σο ον μου ει  
σα α κου σο ον μου ει Κυ υ υ ρι ε  
ε Κυρι ε ε κε ε κρα ξα προ ο  
ο ε ε ει σα α κου σο ον μου  
προ σχες τηφωνη η η η τη ης δε ε η σε ω  
ω ως μου εν τω κε κρα γε ε ναι  
αι με προ ο ο Σε ε ει σα κου σον μου Κυ  
υ ρι ε ε

Σύντομον Ελεμαλογικόν  
Τίχος πλ. τοῦ Γ— ή Τίχος βαρύς

9 Κυρι ε ε κε κρα ξα προς Σε ει σα κου σον ον μου ει

—  
σα καν σα ον μου Κυ ρι ε      Κυ ρι ε ε κεκραξαπρος

—  
σε ει σα καν σα ον μου προσχεστη φωνη της δε γι σε

—  
ω ως μου εν τω κε κρα γε ναι μεπρος Σε ει σακουσον

—  
μου Κυ υ ρι ε ε

Στιχηραριδν

ΓΓ 'Εκ τοῦ Γα

Ἐναρμόνιος

Ηχος Βαρύς

—  
Κυ υ ρι ε ε κεκραξα προ ο Σε ε ε

—  
σα α καν σα ο ον μου ει σα α καν σαν

—  
μου Κυ υ ρι ε ε κεκραξα προ ο

—  
προ ο ο σε ε ει σα κανου σα ο ον μου προ ο ο

—  
σχεστη φωνη γι γι της δε γι σε ω ω ως μου

—  
εν τω κε κρα γε ναιαι με ε προ ο ο σε ε ει σα

—  
α καν σαν μου Κυ υ ρι ε ε

Ἐκ τοῦ Ζω Στιχηραρικὸν Ἐχος Βαρὺς Διατονικός

πα α α σα πνο ο τι τι αι νε σα  
 α .σο ο ο τον Κυ υ υ υ ρι ο ο ου  
 αι νει τε τον ον Κυ ρι ον εκ τω ω ων ου  
 ρα. νω ων αι νει ει ται α αυ το ον εν τοι οις υ ψι  
 ι ι στοις σοι πρε πει υ μνος τω Θε ω ωω

## ΔΗΜΟΣΙΕΥΜΑ

Σχετικήν περιγραφήν περί τῆς Μεδόδου μου ταύτης πραγματεύεται εἰς τὴν Μεγαλειώδη ἔκδοσίν του διδούστος Μουσικοίστορικός συγγραφεὺς κ. Παναγ. Ἀντωνέλλης ἔργον του (Βιζαντινή Ἑκκλ. Μουσική) ἔκδοσεως τοῦ 1956 καὶ εἰς τὴν σελίδα 126 εἰς τὴν ἀλφαριθμητικήν σειράν M.

Ἡ Μέδοδος μρυ αῦτη, εἶνοι ἡ πλέον εὔκολος, ἡ πλέον πλουσία εἰς δεωρητικάς καὶ πρακτικάς ἔνηγροις, καὶ εἰς λίαν κατανοητήν γλωσσαν καὶ περιλαμβάνη πλεῖστα παραδείγματα καὶ χυμράσματα, ώστε καὶ αἱ πλέον ἀνεπίδεκτοι μοδῆσεως, νά ἀντιλαμβάνωνται πλήρως. Εἶναι βιβλίον χρήσιμον εἰς δσους ἐπιδιψούν νά ἔκμαθουν τὴν Ἑκκλ. Βιζαντ. Μουσικήν. Ἡ πολυετής μου ἔργασία ἐπ' αὐτῆς καὶ πεῖρα, καθώς καὶ δι μεγάλος ἀριθμός τῶν μοδητῶν, μοῦ ἐδίδαξαν τὸν τρόπον καὶ τὸ σύστημα τοῦτο.

Προσεχῶς ὁποπερατοῦται ἔργον μου, ὑπὸ τὸν τίτλον «Ἡ Μέλισσα» περιλαμβάνων πλεῖστα δσα, ὑπὸ τὰ ἐκλεκτότερα ἔργα μου τῆς Ἑκκλ. Ὅμνωδίας. Καθώς ἐπίσης καὶ πολλὰ ἐκλεκτά μοδήματα μεγάλων Μουσουργῶν, καθώς καὶ πολλὰ τῶν ἀειμνήστων διδασκάλων ἡμῶν. Οἱ ἐπιδυμοῦντες νά ὄποκτήσουν τὸ ἔργον τοῦτο, καὶ νά συμπεριληφθῶσιν εἰς τὸν ἐκτυπωθησάμενον πίνακα συνδρομητῶν τοῦ βιβλίου, δις ἀπατανδρῶσιν δι' ἐπιστολῆς των εἰς τὴν διεύθυνσιν μου Σολωμοῦ 26 Αἴγιον. Ἡ τιμὴ τοῦ ἔργου αὐτοῦ τιμάται δραχ. 60 μόνον διὰ τοὺς συνδρομητάς.

Ο συγγραφεὺς  
ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΑΠ. ΜΑΥΡΟΠΟΥΛΟΣ

Ἐτυπώθη ἐν Πειραιεῖ εἰς τὸ τυπογραφεῖον τοῦ Ἐκδοτικοῦ καὶ Αρχαιολογικοῦ Όργανοισμοῦ ἡ «Γλαῦκη» Νοταρά 45—τηλ. 422.874, ὑπὸ τοῦ μοναχοῦ Αριθμητικοῦ στοιχειοθέτου Γεωργίου Μ. Πολιτόρχη.

Απαγορεύεται ἐκ τοῦ Νόμου πᾶσα ἀντιγραφή καὶ ἀναπαραγωγή.



## ΔΗΜΟΣΙΕΥΜΑ

Σχετικήν περιγραφήν περί της Μεθόδου ήσαν ταύτις πραγματεύεται εις τὸν Μεγαλεῶπον ἐκδοσίν του ὁ ἄριστος Μουσικοθεορικός συγγραφεὺς κ. Παναγ. Ἀντωνέλης ἔργον του (Βιζεντινὴ Ἐκδ. Μουσικὴ) ἐκδόσεως τοῦ 1956 καὶ εἰς τὸν εὐλέτη 126 εἰς τὸν ἀλφαριτικὸν οειράν Μ.

Ἐκυκλοφόρησεν τὸ Νέον ἔργον μὲν Θείας, Λειτουργίας ὑπὸ τὸν τίτλον: «Η ΜΕΛΙΣΣΑ» περιλαμβάνουσα ἀπασον τὴν ὅλην πᾶς Θείας λειτουργίας μὲ τὸ ἐκλεκτότερα, τριπλότυπο, καὶ συντετμημένα ἔργα μὲν τῆς Ἐκκλ. Ὑμνωδίας. Καθὼς ἐπίσπες καὶ διάφορα διὰ τοὺς Ἀρχιερεῖς, Ἱερεῖς, Ἱεροδιεκόνους καὶ Ἱεροψάλτες. Τὰ μέχρι σήμερον κυκλοφοροῦντα 7 τεύχη τιμῶνται δραχμαὶ 6δ. καὶ τὰ τελευταῖα 5 τεύχη. Ὁλοκληρομένον τὸ βιβλίον δραχμάς.

### • 9 Answers

## ΛΗΜΕΤΡΙΟΣ ΑΠ. ΜΑΥΡΟΠΟΥΛΟΣ

## ΠΑΡΑΓΓΕΛΙΑΙ ΚΑΙ ΕΜΒΑΣΜΑΤΑ ΕΙΣ ΤΟΝ ΣΥΓΓΡΑΦΕΑ

ΔΗΜΗΤΡΙΟΝ ΑΠ. ΜΑΥΡΟΠΟΥΛΟΝ

ΣΩΛΟΜΟΥ 25 = ΤΗΛΕΦ. 263 = ΑΙΓΑΙΟΝ

ΕΛΛΑΣ ΤΙΜΑΤΑΙ ΛΕΥΚΑ